

Petri Hírek

Pócspetri Község
Önkormányzata

2019 év
Október hó

4. évfolyam
9. szám

PÓCSPETRI LAKOSSÁGA MÉLTÓ AZ ELISMERÉSRE

Az előző lapszámában részletesen beszámoltunk Pócspetri történelmi emlékhely-sztélé avatásáról. Most Semjén Zsolt nemzetpolitikáért, egyházügyekért és nemzetiségekért felelős miniszterelnök-helyettes beszédét tesszük közre.

**Excellenciás Püspök Úr,
Főtisztelendő Plébános
Úr, Polgármester Úr, Tisztelt Hölgyeim és Uraim!**

Az ünnep genezise mindig emlékezés. A mai ünnepen azért jöttünk ide, hogy felavassuk azt a sztélét, amely jelzi, hogy az egykori Irinyi-kúria épülete, Pócspetri községháza, magyar történelmi emlékhely lett.

A Nemzeti Örökség Intézete, valamint a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság felterjesztésére a magyar kormány jól döntött, hogy ez a kis szabolcsi falu magyar történelmi emlékhely legyen. Örömet és büszkeséget szerezve az ittenieknek és az innen elvándoroltaknak.

De nekünk, katolikusoknak különösen is fontos. Hiszen az ezt kiváltó, hetvenegy évvel ezelőtti

esemény az egész magyar katolikus egyházat súlyosan érintette. A történelem nem csupán tudomány, ahol régészek, levéltárosok és történészek különböző kutatómunkákat végeznek. A történelem maga az élet, az emberi lét – secula seculorum – hömpölygő folyama, s minden, ami volt, ami megtörtént, valóság volt, az egykori jelen valósága.

Tegyük fel a kérdést: mit tett ez a kis szabolcsi falu, hogy kiérdemelte a történelmi emlékhely megítélt rangot? Tett érte valami világrengetőt?

Mielőtt gyorsan és elhamarkodottan válaszolnánk, forduljunk a csodálatos és egyedi magyar nyelvhez, a magyar nyelvtanhoz. Már kisiskolás korunkban megtanultuk, hogy az ige cselek-

vést, történést és létezést fejez ki. És akkor, az iskolában azt hittük, hogy ez csak a grammatika szabálya. De valójában ez az élet minden részére kiterjedő igazság.

Cselekszünk-e, vagy megtörténnek velünk a dolgok. Mit tett tehát Pócspetri? A falu aprajánagyja oda mert menni a községháza elé, hogy tiltakozzon az iskola államosítsa ellen.

Az összes többi már történés és következmény. A kivezényelt rendőrök egyikének elsült a fegyvere.

Idézzük a korabeli sajtót: „Pócspetri községháza előtt a fekete reakció uszítására meggyilkolták Takács Gábor rendőr alhadnagyot. Az uszító pap, aki a véres eseményt előkészítette, megszökött, a szalmakazalban találták rá.

**„Amit látsz, az a hír, amit tudsz, az a háttér,
amit érzel, az a vélemény” - Lester Markel**

Pócspetri történelmi emlékhely–sztlé avatásáról

A gyilkos bñntársai még a távbeszélő drótot is elvágták.

A demokrácia ökle lesújt a nép ellenségeire, akik még gyl-

kosságtól sem rettennek vissza, a fekete reakció sötét céljainak szolgálatában” – harsogta a Filmhíradó a következő napokban.

Kevéssé ismert Márai Sándor ide vonatkozó naplóbejegyzése: „A katolikus egyháztól most nyilatkozatot kívánnak, melyben helyesli a köztársaság intézményét, a földreformot, a gyáripar és az egyházi iskolák államosítását...

Ugyanilyen joggal követelhettek volna lelkes hűségnyilatkozatot a földbirtokosoktól a pillanatban, amikor elvették földjüket, a gyártulajdonosoktól, amikor kísétáltatták őket gyáraikból.

Az egyháztól sem lehet kívánni, hogy lelkes hűségnyilatkozattal ünnepelje a rezsimet a pillanatban, amikor nem adnak neki sajtót, elveszik a birtokait és megfosztják iskoláitól. Az egyház legfeljebb elviselheti mindezt.

De mi történt valójában?

Takács Gábor rendőr, hogy a tömeget visszatartsa, riasztólövést adott le a levegőbe – áll az állambiztonság egyik első jelentésében.

„A tömeg izgalma és ordítása ekkorra tetőfokára hágott. Ez a tömegizgalom a felzaklatott Királyfalvi Miklóstra, a jegyzőre is rátapadt, aki észrevette, hogy Takács Gábor fegyverét csőre tölti, és azt a tömeg felé védekezőleg lövésre készen tartja. Nekiugrott nevezett rendőrnek, és

mivel azt mások is szorongatták, annak kezéből hatalmas rántással kitepte a fegyvert”, majd – a hivatalossá tett verzió szerint – 70 centiméterről szíven lőtte a rendőrt.

Hogy hogyan halt meg pontosan a kivezényelt Takács alhadnagy, azóta is vitatott.

Eleinte még dulakodásról szóltak, az ítéletben azonban már szándékos emberölésről. A rendszerváltoztatás utáni kutatásokból azonban az derül ki, hogy a legnagyobb valószínűséggel a rendőr véletlenül saját magát lőtte le, tehát baleset történt.

Van még egy másik forrásunk is, és van még egy szereplője az eseményeknek.

Asztalos János kanonok, pápai káplán 1945-ben lett Pócspetri plébánosa. 1948-ban a kommunista hatalom vallásüldözésének egyik eleme volt az egyházi iskolák államosítása, és már akkor elkezdtek üldözni az államosítás ellen tiltakozó Mindszenty József hercegprímást.

Pócspetriben Asztalos János plébános kezdeményezésére június 3-án nagygyűlésen tiltakoztak a hívők az iskola államosítása ellen.

A kivezényelt két rendőr egyikének kezében elsült a kibiztosított fegyver, és a golyó a saját testébe fűródott. Alig nyolc nappal a véres események után koncepció perben a budapesti statáriális bíróság Asztalos János atyát mint felbujtót, és Királyfalvi Miklóst, a falu jegyzőjét halálra ítélte.

Az utóbbin a halálos ítélet végére is hajtották, míg a plébános ítéletét életfogytiglani börtönre változtatták.

Nyolc évet ült börtönben, a legkegyetlenebb kínzásoknak vetették alá, és egyszerre szabadult Mindszenty Józseffel. Királyfalvi Miklós a végtisztességet csak 2017-ben kapta meg.

Isten áldja ezt a derék jegyzőt, az idő, ha lassan is, de igazságot szolgáltat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Íme hát a válasz a kérdésünkre.

Pócspetri nagyon is rászolgált a történelmi emlékhely kitüntető címmel.

Nemcsak a cselekvéssel, hanem a mártíromság sorsával is. Az esemény után ugyanis hónapokig üldözték a falu lakosságát, gumibotos kihallgatásokkal. Véres és kegyetlen bosszú állt a koncepció eljárások háttérében.

Pócspetri népe pedig bele-rokkant a megfélemlítésekbe, évtizedekig kiközösített falu volt.

Tisztelt Emlékező Közösség! Méltó tehát, hogy mindannyian elismerjük a mártíromságot, az igazságtalanul elszenvedett meghurcoltatást. Pócspetri lakossága méltó az elismerésre. Az egykori szenvedők nagy része már nem él. Nekik a megaláztatás jutott, de ma is élő rokonaik könnyezve érezhetnek most némi igazságtételt. Mert ez az elismerés, a történelmi emlékhely cím nem más, mint igazságtétel. Kései, utólagos köszönet.

Köszönöm, hogy meghallgattak!

(semjenzsolt.hu)

Helyi önkormányzati választások 2019 - Pócspetri

A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 13. § (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően Pócspetriben is rendben lezajlottak a Helyi Önkormányzati választások

A megválasztott Települési képviselő- testület tagjai:

ANCSÁK PÉTER

Független

ANDICSKU ANDRÁSNÉ

Független

KERÉKGYÁRTÓ ANDRÁS

Független

MÁJER ANDRÁS ZSOLT

FIDESZ-KDNP

SITKU ZSOLT

Független

VERESNÉ KÖNNYŰ TÜNDE

Független

Polgármester:

TAMÁS GYÖRGY

Független

Köszönöm minden Pócspetri lakosnak a támogató szavazatokat. Folytatjuk a munkát közösen.

Mindenkinek további jó egészséget kívánok!

Tamás György
polgármester

Megemlékezés az 1956-os Forradalom és Szabadságharc évfordulójára

Pócspetri Község Önkormányzata és Egyházközsége szervezte az 1956-os Forradalom és Szabadságharc évfordulójára, a Hősi Halottainkról történő megemlékezést.

Az ünnepség 2019. október 22. 14.00-tól megemlékezéssel az Iskolaába kezdődött, majd át-vonultunk a templomba, ahol az Ünnepi Szentségimádás történt. Az Emlékműnél ünnepi beszéd hangzott el. Koszorúztak a Települési és a Kisebbségi Önkormányzat, az Egyház, az intézmények, a Petri Szövetkezet, valamint a civil szervezetek képviselői. A Hősi Halottak neveinek felolvasása közben az emlékezés virágszálai és mécsesek is elhelyezésre kerültek.

Gondozási Központ átadása

Az „Önkormányzati épületek energetikai korszerűsítése Pócspetri községben, Gondozási Központ energetikai korszerűsítése” projekt keretében felújított létesítmény ünnepélyes átadására 2019. október. 10-én került sor. A köszöntők után a beruházást megáldották, és megszentelték.

**Civil és
Intézményi
Harsona!**

Szüreti bálakon a Pócspetri Nyugdijas Egyesület

Ha ősz, akkor eljön az ideje a termés betakarításának, a szőlő szüretelésének, és az ezt ünneplő mulatságoknak is.

A Pócspetri Nyugdijas Egyesület tagjai Nyíregyházán a Megyei Nyugdijas Szövetség, Máriapócscon a II. János Pál Idősek Otthona szüreti bálján, valamint Mezőfényen a Herbstfesten is voltak, sléptek fel.

Mezőfényen, a helyi Német Demokrata Fórum szervezésében megrendezett „Herbstfest” sváb kulturális találkozó sváb vacsorával indult, majd német táncokkal és zenével folytatódott.

Az eseményen a Pócspetri Nyugdijas Egyesület tagjai is szerepeltek: az Öregfiúk dalárdája nótacsokrokat, és a Hagyományőrző Csoport pedig egy vidám táncot adott elő. Természetesen nem maradhatott el a Petri Pengetés Citera és Énekegyüttes szokásosan sikeres fellépése sem.

IRÁNYTŰ pályázati lehetőségek fejlesztési elképzelések

LÉLEK ÉS KÖZÖSSÉGÉPÍTŐ TÁBOR

**A Nyírkátai Református Egyházközösség
a projektpartnerével az Iránytű Klubbal**

**„A társadalmi kohézió erősítése és a
közösségfejlesztő tevékenységek bővítése Nyírkátán
projekt keretében az idén is megrendezte a tábort.**

A program előzménye, koncepciója, célja:

A tavalyi évben a minta értékűen megvalósított Lélek és Közösségépítő tábor szolgált eddig legsokoldalúbban a pályázati célkitűzéseink megvalósulását. A programokon résztvevők pedig egyéni életutakat pozitív irányba befolyásoló élményekbe is részesültek. Minden túlzás nélkül a résztvevők, és a lebonyolítók, életre szóló lelki élményekkel gazdagodtak. Ezért az idén is teljes odaadással készültünk. Most is azt tartottuk szem előtt, hogy a tábor sem lehet öncélú, hanem egyfajta eszköz a pályázati célok eléréséhez. Ráadásul itt aztán igazán érvényesül a szinergikus hatás az egy héten keresztül megvalósított sokszínű programelemek kapcsán.

Jelentkezni: a lelki és egyéb közösségépítő programokat szervező Csoma Zoltán lelki pástornál lehetett.

Időpont: 2019. augusztus 04 – 2019. augusztus 09-ig tartott, de a nyári lapszámokba a helyhiány okán nem tudunk beszámolni róla, amit most pótolunk.

Helyszín: Máriapócon a Hungaricum Vendégház

Résztvevők: Elsősorban nyírkátai hátrányos helyzetű gyermekek, fiatalok, a felnőtt kísérőik, a nyugdíjasok (40 fő).

A lélek és Közösségépítő táborról

A Lélek és a Közösségépítő tábor 2019 nyarán is igazán nagy sikert aratott. Színes programokon vehettek részt elsősorban Nyírkátáról érkező gyerekek, a kísérő felnőttek, valamint a nyugdíjas korosztály tagjai egyaránt, és rengeteg élménnyel gazdagodhattak a tábor hat napja alatt.

A Hungaricum Vendégház már nem volt számukra ismeretlen így rögtön a megérkezésüket követően otthonosan mozogtak a gyerekek, az Őket kísérő felnőttek, és az idősebbek egyaránt az egész vendégház területén, és jelenlétükkel, szeretetükkel, gyermeki jókedvükkel, vidámságukkal színt vittek az addig csendesnek tűnt vásárnapnapba.

A szobák elfoglalása után hangulat alapozónak felidéztek a tavalyi tábor vidám pillanatait, emlékeit, majd ismertették a házirendet, a szabályokat illetve a hét gazdagnak ígérkező programjait.

A frissen szedett dinnyével tálalt illatos ropogós pizzák elfogyasztását követően Nyíregyházáról érkező Váradi Annamária rajztanárirányításával máris élményfestésbe kezdett a csapat.

Eredeti szándék szerint csak egy nap lett volna megtartva ez a programelem, de hamar kiderült, hogy a gyerekek nagy részének kiváló tehetsége van ehhez is (mint ahogyan a versíráshoz, a szavaláshoz, a tánchoz, és az énekléshez.). Ezért a fiatal rajztanár a szervezők rábeszélésére, és a résztvevők legnagyobb örömeire beköltözött, és táborlakóvá vált. Így a hét folyamán remek alkotások születtek, mindenki büszke volt a saját rajzára, montázsára, festményére, amik bemutatásra is kerültek a tábort záró Ki-MitTud-on, Pócspetriben a Polgármesteri Hivatal Házasságkötő termében.

Másnap a kiadós reggeli elfogyasztása után Máriapócs város, a Nemzeti Kegyhely nevezetességeit tekintettük meg. Grunda Dávid görögkatolikus pap bemutatta a Máriapócsi Görögkatolikus Bazilikát, a kegytemplomot, és ismertette a Pócsi Könnyező Szűzanya kegykép híres történetét.

A csoportunk abban a megtiszteltetésben is részesült, hogy az egyébként már az idős és kevés számú szerzetes miatt nehezen látogatható Nagy Szent Bazil Rend Egyháztörténeti múzeumjába is

bejuthattunk, és Dávid atyának köszönhetően jelentős ismeretekre tehattünk szert. Majd átsétáltunk a fatemplomhoz, ahol Csoma Zoltán tiszteletes úr egykori sorállományú katonatársa, Orosz István kegyhelyigazgató atya rendkívül humoros, jó hangulatú és érdekes előadását hallgathattuk meg, amely a fatemplom múltjáról és különböző ikonok szerepéről szólt.

Ezen a napon nemcsak Máriapócs, hanem a szomszédos Kisléta település helytörténetének az ismeretére is szert tehetek a résztvevők.

Az Iránytű Klub aktivistája, a Kislétáról elszármazott Máriapócs, és Pócspetri településhez is kötődő Budapesten élő nyugdíjas Péntes László helytörténész kezdeményezésére a településen kiemelkedő a helytörténeti emlékek megjelenítése.

Megtekintettük a Holokauszt Zsidó Áldozatainak, az 1848-as Forradalom és Szabadságharc hőseinek, és Mezei József festőművész, költő emlékműveit, valamint a „Kisléta Község történetéből” kiállítást. Itt is megtapasztalhattuk, hogy még a gyermek korosztályt is érdekelhet általuk ismeretlen, de jelentős személyek életútjai, ha mai kor nyelvezetével, érdekesen vannak bemutatva.

A Kislétai gyermekotthonban Farkas Viktor fazekas mester fogadott minket, Csoma Zoltán tiszteletes úr legnagyobb örömeire. Ugyanis kiderült, hogy középiskolába nemcsak hogy osztály, hanem padtársak is voltak. Így a fazekas mester még szívélyesebben mutatta be a műhelyét, a különböző eszközöket, mellyel készülnek az agyag

alkotások és magát a kész termékeket is. Természetesen volt lehetőség kipróbálnunk magunkat a fazekas mesterség alapjaiban, az agyagozásban. Továbbá egy, az intézményben dolgozó hölgy körbe vezetett minket a különböző műhelyekben, ahol a beteg és sérült fiatalok dolgoznak és szebbnél szebb termékeket állítanak elő.

Láthattunk szövő és varró szobát, valamint a barkács műhelyt is. Kislétán legvégül az Általános Iskola tornatermébe látogattunk el, ahol Péntes György Kislétai ASE vezetője fogadott minket, aki a szintén versenyszerűen játszó Farkas Viktorral ismertette velünk a versenyszerű asztalitenisz rejtelmét, majd lehetőséget biztosított az alapok elsajátítására. Sokat gyakorolva, hatalmas mérközéseket játszva késő este érkezünk vissza a főhadiszállásra, a Hungaricumra.

„Épp testben – épp lélek” – Sport nap várt a gyerekekre kedden.

Reggel az Iránytű Klub Szabadidős Sport Életmód csoportjának vezetőjeként beszélgethettem, az egészséges életmódtól, a sport szerepéről a hétköznapi emberek életében is.

Meghallgathatták az élménybeszámolókat az elmúlt év emlékezetes hazai és külföldi, gyalogos és kerékpáros túráiról.

Délelőtti órákban a máriapócsi tenispályán az adogatógép segítségével a teniszezés alapjait ismerhették meg a többség, a tavalyi évben már megszerzett tudást gyakorolhatták. Pihenésképpen a játszótérre, és a rekortán burkolatú pályát is használták

a lelkes sportolni vágyók. Egységesen megfogalmazódott, hogy milyen jó is lenne, ha Nyírkátán (de akár a többi kistelepüléseken) is lenne Máriapócs-hoz hasonló közösségi összefogással létrehozott, és kisközösség által (immár húsz éve) működtetett tenispálya.

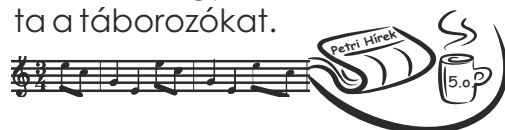
A szokásosan kiadós ebéd után, a szintén az Önkormányzat és egyesület által fenntartott horgásztóra látogattunk el, ahol, aki akart a gyógyhatású termálvízben is megmártózkodhatott.

Természetesen a halakban gazdag, jó fogásban reménykedő horgászok által látogatott horgászó melletti hangulatos szabadidő park pihenő eszközei, és játszótere is rendelkezésre állt.

Volt rendőrségi, prevenciós nap, és meseterepauótával mesedélután is.

Elkezdődött a készülődés a tervezett táborzáró Ki-Mit-Tud-ra, amelyet Pócspetriben a Házasságkötő teremben adtak elő. A felkészülést ez évben is segítette, és az ismétlődő zenés irodalmi foglalkozásokat megtartotta az előző tábor lakóit szívükbe záró, Sitku Angéla, és Bukta János, az Iránytű Klub zenekar művészi, illetve zenei vezetője.

A tábor zárása egy közös vacsorán a Büszkeségpontban volt, ahol a szokásos elismerések is átadásra kerültek, és a jelenlevőket köszöntötte Tamás György polgármester. Végezetül az Iránytű Klub zenekar és a Nyugdíjas Egyesület „Mindenik embernek a lelkében dal van” zenés verses műsorát tekintették meg. Másnap hazautazás, és Nyírbátorban egy fürdőzés is várta a táborozókat.

Sport - Szabadidő - Életmód

Három napos kerékpáros örökségtúra (Az Iránytű Klub elnökének szubjektív beszámolója)

A Középkori Templomok Útja Egyesület és a Vidék Kincse Egyesület a nyár derekán hirdette meg a három napos kerékpáros Szent László örökségtúrát, amelyhez az Iránytű Klubunk is csatlakozott.

Ezúttal a Felső-Tisza-vidék nyugati felének felfedezésére indultunk, amely során olyan kevésbé ismert tájegységekre érkeztünk, mint a Rétköz, a Bodroghöz és a Nyíri Mezőség. A túrán a Felső-Tisza-vidék és a Nyírség Szent Lászlóhoz kötődő emlékeivel, és a legjelentősebb honfoglaláskori régészeti emlékeivel ismerkedtünk, ahonnan a magyarság őstörténetének legfontosabb Kárpát-medencei régészeti leletei kerültek elő.

Mi Pénzes Gyuri Iránytűs túratárssal itthonról már kerékpárral indultunk s Vajára tekerve vártuk a Nyíregyházáról vonattal érkezőket. A Felső-Tisza vidék egyik legszebb reneszánsz stílusú várkastélya és a különleges úszólápokról nevezetes tó megtekintése után a baktalóránt-házi római katolikus templom kertjében az Iránytű Klubzenekarunkkal már többször

fellépő, és a Hungaricum Vendégházunkba táborozó gyerekeket kísérő a „gitáros pap”, Lázár atya szíves vendéglátással fogadott. A közös éneklést, a helyi és Laskodi templomok, az Anarcsi Czóbel kúria, és Kisvárdai történelmi városközpontja megtekintését követően késő este értünk a Dombrádi tiszai parti szunyoginváziós szálláshelyünkre. Útitársam alvást akadályozó fergeteges horkolása és a kilométer éhségünk arra készítetett, hogy már hajnalba útra keljünk.

Gyurival áttekertünk Szlovákiába is, és megnéztük a Kövesdi várromokat. Pácinba a Mágocsy kastélynál újra csatlakoztunk a csoporthoz, majd a Karcsai templom, és a Karosi Honfoglaláskori Emlékparknál Deák Attila, a Tiszántúli Ref. Egyh. idegenforgalmi referense, a Magyar Kerékpáros Turisztikai Szövetség elnökségi tagja érdekes történelmi előadást követően újra elköszöntünk, a komphoz és a Tiszaberceli ebédet biztosító csárdához siető többi kerékpáros útitársától.

A kétfős különítményünk újra áttekert Szlovákiába. Borsiba szomorúan állapítottuk meg, hogy a felújítás miatt még mindig nem látogatható a Rákóczy várkastély.

A forráságot enyhítő esőbe érkeztünk meg Sátoraljaújhelyre. Ez megakadályozta, hogy a Pénzes Laci bá'-ék által dohánybeváltónál elhelyezett emléktáblát megkeressük. Sietnünk és a rossz minőségű úton nagy tempót kellett nyomnunk, hogy Balán eljérjünk az utolsó kompot. Átkelve belehallgattunk a falunapos fellépők műsoraiba, s így beesteledett mire Szabolcsba a szálláshelyre megérkeztünk.

A horkolás miatt előtérbe költözve rövid alvással jött el a harmadik nap. A földvár, a templom, s a múzeum megtekintése után immár végleg elköszöntünk, és haza is ráadásul jó nagy kerülővel tekerünk, hogy meg legyen három nap a háromszáz kilométer. Útközben Ibrányban belefutottunk egy hivatalos kerékpárversenybe. Sütis teraszán néztünk meg a település fő utcáján köröző méhraj szerűen zümmögő versenykerékpárosok küzdelmét. Majd azt gondolva, hogy lement az utolsó kör, el is elindultunk. A célegyenesen áthaladva pedig a hivatalos befutókat váróktól hatalmas tapsot és ovációt kaptunk. Estére fáradtan érkeztünk haza a szép és élményekben gazdag túrából.

**Kovács János -
túraszervező**

Pócspetri Önkormányzat Hírlevele

Felelős kiadó: Tamás György

www.pocspetri.hu

pmhpocspetri@gmail.com

Főszerkesztő: IGFK

kovjanek@gmail.com